

٢٩٧٨٢

۱۳۷۸ / ۷ / ۱۲

دانشکده ریاضی

یک شرط لازم برای وجود فروری‌های

ایزومتريک مینیمال از فضای فرمهای

کروی ناهمگن بتوی کره‌ها

۱۴۱۷۹

اکبر صدیقی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته:

ریاضی محض

استاد راهنما: پروفسور ابراهیم اسرافیلیان

بهمن ماه ۱۳۷۷

۲۹۷۸۲

تقدیم به روان پاک مادر مهربان و فداکارم که مظهر صفا و صمیمیت بود

و به پدر صبورم که اسطوره رنج است و برادران عزیز

و خواهر دلسوز و همسر مهربانم

چکیده

موضوع این رساله در باره شرط لازم برای وجود فروبری های ایزومتریک مینیمال از فضای فرمهای گروهی ناهمگن بتوی کره ها است.

مقالات و کتابهای متعددی در باره فروبری های ایزومتریک مینیمال از فضای فرمهای گروهی همگن بتوی کره ها را داریم ولی تاکنون مقاله یا نوشتاری در باره یک چنین فروبری های با دامنه فضای فرمهای ناهمگن وجود ندارد. در این نوشتار سعی می کنیم یک شرط لازم را برای وجود یک چنین فروبری هایی از یک درجه داده شده را ارائه دهیم و این شرط وابسته است^{تنها} به درجه و گروه اساسی فضای فرم با توجه به یک تابع صریحاً قابل محاسبه.

محاسبه این تابع نشان می دهد که اگر درجه فروبری کوچکتر از ۲۸ یا کوچکتر از ۲۰ باشد

آنگاه به ترتیب نه $L(5,2)$ و نه $L(8,3)$ یک چنین فروبری ایزومتریک مینیمال بتوی یک کره را می پذیرند.

تقدیر و تشکر

سپاس خدای را که پس از طی یک دورهٔ پر تلاطم کشتی به ساحل حقیقت نزدیک شد تا بتوانیم گامی در حد توانایی برداریم.

در اینجا بر خود لازم می‌دانم از زحمات مستمر و مدبرانه استاد گرانقدر جناب آقای پروفیسور ابراهیم اسرافیلیان که در مدت تهیه این نوشتار و تحصیل در دوره کارشناسی ارشد، اینجانب را راهنمایی و کمک نموده‌اند، صمیمانه تشکر نمایم و خدمات ارزشمند ایشان را درج می‌نهم.

از حضور استاتید گرانقدر جناب آقای پروفیسور ابراهیم اسرافیلیان، جناب آقای دکتر حمید تولایی و جناب آقای دکتر مأموریان جهت داوری و دیگر دوستان در جلسه دفاعیه صمیمانه سپاسگزاری می‌نمایم.

وظیفه خود می‌دانم که از مشوقان اصلی‌ام در ادامه تحصیل از پدر عزیز و مادر مهربانم صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم.

اکبر صدیقی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل اول:.....
۱	مقدمه
۹	فصل دوم:
۹	۲-۱- منیفلدهای ریمانی و شبه ریمانی
۱۱	۲-۲- جبرهای تانسوری
۱۴	۲-۳- کلافهای تار
۱۷	۲-۴- نظریه الصاقها
۲۰	۲-۵- توازی
۲۳	۲-۶- گروه هولونومی
۲۴	۲-۷- فرم خمیدگی و معادله ساختاری
۲۸	۲-۸- الصاقهای خطی
۳۱	۲-۹- تانسورهای تاب و خمیدگی
۳۳	۲-۱۰- فضاهای همگن گروه‌های توپولوژیکی، گروههای موضعاً فشرده
۳۴	۲-۱۱- متریکهای ریمانی و فضاهای همگن ریمانی

۳۷	۲-۱۲- مقدمات جبری
۴۰	۲-۱۳- فضای فرمها
۴۳	۲-۱۴- کلاهای فریم یک زیر منیفلد
۴۶	۲-۱۵- منیفلدهای گراسمان
۴۷	۲-۱۶- مشتق‌گیری هموردا و دومین فرم اساسی
۵۰	۲-۱۷- معادلات گاوس و کودازی
۵۶	۲-۱۸- ابررویه‌ها در یک فضای اقلیدسی
۶۰	۲-۱۹- زیر منیفلدهای مینیمال
۶۳	۲-۲۰- فضاهاى لنز، احاطه‌کننده و ویژه
۶۶	۲-۲۱- گروههای دوران
۷۴	فصل سوم: رده بندی فضای فرمهای کروی

فرض کنیم M یک منیفلد ریمانی فشرده n -بعدی و $S^N(r)$ یک کره به شعاع r و به بعد N باشد.

Takahashi در مقاله $[T]$ قضیه اساسی زیر را نتیجه گرفت

قضیه (Takahashi): فرض کنیم M یک منیفلد ریمانی فشرده n -بعدی و $f: M \rightarrow R^N$ یک

فروبری ایزومتريک باشد. در این صورت f یک فروبری ایزومتريک مینیمال بتوی یک کره گرد است

اگر و فقط اگر همه مولفه های f توابع ویژه عملگر لاپلاس روی M متناظر با همان مقدار ویژه باشند.

$$\Delta f = \lambda f \quad \text{شعاع کره} \quad a\lambda = \frac{m}{r^2}$$

بنابراین کار عمده در ساختن فروبری های ایزومتريک مینیمال از یک منیفلد M بتوی یک کره پیدا

کردن ویژه مقدارهای عملگر لاپلاس روی M به قدر کافی متنوع دایر بر تهیه توابع مختصاتی

فروبری هاست.

نتیجه دیگر *Takahashi* در این مقاله $[T]$ این است که همه منیفلدهای ریمانی همگن تحویل ناپذیر

ایزوتروپی یعنی منیفلدهایی به صورت $M = \frac{G}{H}$ که گروه ایزو تروپی اش H تحویل ناپذیر روی فضای

مماسی، عمل می کند یک چنین فروبری هایی را می پذیرد. برای مشاهده این مطلب فضای ویژه

E_λ به ازای یک مقدار ویژه ثابت $\lambda \neq 0$ را در نظر می گیریم. روی E_λ یک حاصلضرب داخلی

الفا شده بوسیله $L^2(M)$ را داریم و گروه G روی E_λ با ایزومتري عمل می کند. فرض کنیم

$\{\phi_1, \dots, \phi_N\}$ یک پایه متعامد بکه E_λ و $\phi = (\phi_1, \dots, \phi_N): M \rightarrow R^N$ یک نگاشت باشد. آنگاه

$\sum d\phi_i^2$ از یک طرف می تواند تعریف شود بوسیله حاصلضرب داخلی روی E_λ و از طرف دیگر

بوسیله متريک پس کشیده شده از متريک استاندارد روی R^N بوسیله ϕ . در توضیح اولیه واضح

است که $\sum d\phi_i^2$ باید تحت عمل گروه G پایا باشد و بنابراین متريک $\sum d\phi_i^2$ روی M نیز باید چنین

باشد. ولی آن وقت $\sum d\phi_i^2$ باید ضربی از متریک داده شده روی M باشد بطوریکه هر دو تحت عمل تحویل ناپذیر گروه ایزوتروپی H پایا هستند. چون توابع ϕ_i ثابت نیستند بنابراین این ضرب نمی تواند صفر باشد. بنابراین به رغم ضرب متریک روی M به یک ثابت، $\phi: M \rightarrow \mathbb{R}^N$ یک فروبری ایزومتریک است. که طبق اولین قضیه بیان شده توسط *Takahashi* یک فروبری ایزومتریک مینیمال بتوی یک کره است. این فروبری را فروبری ایزومتریک مینیمال استاندارد از درجه d گوئیم اگر λ ، d امین ویژه مقدار غیر صفر باشد.

دو فروبری را هم ارز گوئیم اگر آن‌ها بوسیله یک ایزومتري از فضای احاطه کننده اختلاف داشته باشند. توجه داشته باشید که انتخاب پایه‌های متعامد یکه مجزا برای E_λ مایه یک فروبری هم ارزی می شوند.

مثالی مقدماتی از یک مینیفلد ریمانی همگن کره n -بعدی است. همچنین فضای همگن $SO(n+1)/SO(n)$ نیز یک مینیفلد ریمانی همگن است. (که در آن $S^n \cong SO(n+1)/SO(n)$ زیرا $SO(n) = \{A \in GL(n, \mathbb{R}) : \det A = 1\}$ است.)

(هندسه دیفرانسیل جدید برای فیزیک دانان نوشته *Chris J Isham* ترجمه: دکتر ابراهیم اسرافیان)
توابع ویژه $S^n(1)$ به طور ساده تحدیدهای چندجمله‌ایهای همگن هارمونیک روی \mathbb{R}^{n+1} بر $S^n(1)$ هستند. همه چندجمله‌ایهای همگن هارمونیک از درجه g منحصر به توابع ویژه روی S^n با مقدار ویژه یکسان $\lambda_g = g(g+n-1)$ بوده و بعد این فضای ویژه بابر است با

$$N_g = (2g+n-1)(g+n-2)! / (g!(n-1)!)$$

برای g های فرد فروری ایزومتريک مینیمال استاندارد باعث بوجود آمدن یک نشاندۀ ایزومتريک از S^n بتوی $(\sqrt{n/\lambda_g})^{N-1}$ می شود و برای g های زوج همه مولفه های فروری تحت نگاشت متقاطر پایا بوده و یک نشاندۀ ایزومتريک مینیمال از P^n بتوی $(\sqrt{n/\lambda_g})^{N-1}$ بدست می آوریم. که در آن فضای n -بعدي تصويری حقیقی است. [4] و بنا به قضیه ای در

$$RP^n \cong_{\text{diffe}} SO(n+1)/O(n,R) \quad [1]$$

در سال 1967 *E. calabi* در مقاله [c] نشان داد که هر فروری ایزومتريک مینیمال از کره دو بعدي به شعاع r یعنی $S^2(1)$ بتوی یک کره N -بعدي به شعاع r یعنی $S^N(r)$ برابر با یک فروری و فضای ویژه استاندارد است. در مقاله *M. dacarmo one N. wallach [DW2]* فضای همه فرویدی های ایزومتريک مینیمال از $S^n(1)$ بتوی $S^n(r)$ تقریباً با جزئیات بررسی کردند و در آن نشان دادند که برای $n > 2$ های فروری های ایزومتريک متعدی وجود دارد.

اگر قرار دهیم $r = \sqrt{n/\lambda_g}$ یا معادلاً فقط چند جمله ایهای همگن هارمونیک از درجه g را در نظر بگیریم آنگاه این فروری های ایزومتريک مینیمال (طبق هم ارزی فضای احاطه کننده) بوسیله یک جسم محدب فشرده B_g در یک فضای برداری متناهی البعد پارامتری شده هستند. همچنین *Dudar-wael* در مقاله [DW2] نشان دادند که برای $n=2$ و هر g و برای $g=2,3$ و هر n فضای B_g یک نقطه است یعنی هر یک چنین فروری ایزومتريک مینیمال معادل با واحد استاندارد است. *Cobor toth* در مقاله [To] بعد این جسم محدب را دقیقاً مشخص کرد. برای مطالعه بیشتر در این زمینه می توانید به منابع زیر مراجعه کنید.

$$[DZ], [DW], [DW2], [L], [T]$$

از توصیف جسم محدب Bg بلافاصله آن نتیجه می‌شود که نقاط درونی اش متناظر با فروری‌های ایزومتريک که مورد استفاده یک پایه کامل E_n همانند مولفه‌هایشان است. همانند اثبات شده در مقاله $[WZ]$ باید نشان داد که این فروری‌ها، فروری‌های $SO(n+1)$ -equivariant بتوی $R^N g$ هستند. اما تنها فضای فرمهایی که شامل همه $SO(n+1)$ ها در گروه‌های ایزوتروپی‌شان باشند S^n و P^n می‌باشند بنابراین تصویر فروری‌ها باید برای g های فرد S^n و برای g های زوج P^n باشد و تصویر فضای فرمهای دیگر باید متناظر با نقاط مرزی Bg باشد.

$P.Li$ در مقاله $[L]$ نتایج پارامتری‌سازی $Do\ carm\ and\ wal$ در مقاله $[DW2]$ را به فضاهای همگن تحویل‌ناپذیر ایزوتروپی تعمیم داد و همچنین ادعا کرد که تصویر یک فروری ایزومتريک مینیمال از یک فضای همگن تحویل‌ناپذیر ایزوتروپی باید همچنان یک فضای همگن تحویل‌ناپذیر ایزوتروپی باشد. همچنین او روی کاربرد این قضیه برای حالتی که M یک کره باشد نیز کار کرد و نتیجه گرفت که تصویر یک فروری ایزومتريک مینیمال از یک کره بتوی یک کره باید یک کره یا فضای تصویری حقیقی باشد. البته این دلیلی بر عدم وجود فروری ایزومتريک مینیمال از یک فضای لنز $(Lens)$ $[6]$ یا فضای فرم کروی بسیار پیچیده دیگر بتوی یک کره است. ولی نتیجه‌گیری او درست نبود و برای اولین بار توسط $K.Mashimo$ در مقاله $[Ma1]$ تصحیح شد به این معنی که یک مثال از یک فروری ایزومتريک مینیمال از $S^3(1)$ بتوی $S^6(\frac{1}{4})$ ارائه داد که تصویرش بالاخره یک زیر پوشش ۶ تایی از S^3 است (او تصویر را کاملاً مشخص نکرد یعنی به طور واضح معین نکرد که تصویر این فروری چیست؟)

بعدها $M.Wong$ و $W.Ziller$ در مقاله $[WZ]$ نشان دادند که معادلات حتمی S^3 همچنین

تحویل ناپذیر ایزوتروپی هستند و بنابراین بنا به قضیه بیان شده توسط *Takahashi* منیفلدهای چند

و جـهـی

S^3/I^* و S^3/O^* و S^3/T^* فروری های ایزومتريک مينيمال بتوی کره ها را می پذیرند.

پس این سرچشمه سوال یک دقیقه پیش است که فضای فرمهای کروی، فروری های ایزومتريک مينيمال یا نشاننده ها بتوی کره ها را می پذیرند.

فضای فرمهای کروی یعنی منیفلدهایی فشرده با خمیدگی ثابت $+1$ ، توسط *J.A. Wolf* در کتاب *spaces of constant curvature* کاملاً طبقه بندی شده است. دو نوع همگن و ناهمگن از فضای فرمها وجود دارد یعنی اینکه در این فضای فرمها گروه G از چپ به صورت تعدی عمل می کند یا نمی کند. برای فضای فرمهای کروی همگن *D. De Turck* و *W. Ziller* در مقاله *[DZ]* قضیه زیر را نشان دادند.

قضیه: *[DZ]* هر فضای فرم کروی همگن دارای یک نشاننده ایزومتريک مينيمال بتوی یک کره استاندارد است.

با وجود اینکه رده بندی نشان می دهد فضای فرمهای همگن بسیار کم اند چرا که در این مورد قضیه زیر را داریم

قضیه *[W. Thorem 2.71]* فرض کنیم M یک منیفلد ریمانی همگن همبند از بعد n و خمیدگی ثابت K باشد. اگر $K < 0$ ، آنگاه M ایزومرفیک با یک فضای هذلولی H^n است. اگر $K = 0$ ، آنگاه ایزومرفیک با حاصل ضرب $\mathbb{R}^m \times T^{n-m}$ یک فضای اقلیدسی با یک چنبره ریمانی تخت است. اگر $K > 0$ ، آنگاه M ایزومرفیک با

یک منیفلد $\frac{S^n}{\Gamma}$ است که

(i) F یک میدان حقیقی یا مختلط یا گویاست.

(ii) S^n کره $K^{-\frac{1}{2}}$ در فضای برداری هرمیتی تخت V روی F که V دارای بعد حقیقی $n+1$ است.

(iii) Γ گروه ضربی متناهی از عناصر به نرم I در F است که در یک زیر میدان سره F_1 از F واقع نباشند، $RcF_1 \subseteq E$.

(iv) Γ عمل می‌کند. روی S^n با حاصلضرب اسکالری F مقداری بردارها.

برعکس. همه منیفلدهای یاد شده، منیفلدهایی ریمانی همگن n -بعدی با خمیدگی ثابت K هستند.

اثبات: [W]

یک سؤال طبیعی که اینجا مطرح می‌شود این است که آیا همان قضیه برای حالت‌های ناهمگن درست است؟

فرض کنیم $L(p, q) = \frac{S^3}{G}$ نشان دهنده فضای لنز سه بعدی تولید شده بوسیله عمل استاندارد Z_p روی S^3 باشد. یک چنین فضای لنز ناهمگن است اگر و فقط اگر $q \not\equiv \pm 1 \pmod{p}$. قضیه اصلی این مقاله یک شرط لازم را برای وجود فروری‌های ایزومتريک مینیمال از فضای فرمهای ناهمگن سه بعدی بتوی کره‌ها را ارائه می‌دهد. ابتدا نشان می‌دهیم

قضیه 1: تنها فضای فرمهای کروی ناهمگن سه بعدی که نمی‌توانند بوسیله یک فضای لنز ناهمگن پوشانده شوند عبارتند از:

$$(1) \quad G \equiv T \text{ که } T \text{ یک زیرگروه قطری از شاخص 3 در } (\phi(\tilde{Z} \times \tilde{T}))$$

$$(2) \quad \phi(\tilde{Z}_r \times D_n) \text{ در } 2 \text{ شاخص } \frac{S^3}{G} \text{ که } D_n \cong G \text{ یک زیرگروه قطری از شاخص } 2 \text{ در } \frac{S^3}{G} \text{ است.}$$

در این قضیه از نمادهای مقاله [S] استفاده خواهیم کرد.

فرض کنیم $u(p, q)$ یک تابع $u: N * N \rightarrow N$ باشد که جزئیات آن در بخش ۷-۵-۳ توضیح داده شده خواهد شد.

قضیه ۲: اگر $g < u(p, q)$ ، آنگاه فضای لنز ناهمگن سه بعدی $L(p, q)$ نمی تواند یک فروری ایزومتريک مینیمال از درجه g بتوی کره ای را بپذیرد.

تعریف: یک فضای فرم ناهمگن را یک pq -فضای فرم خواهیم گفت اگر بتواند بوسیله یک فضای لنز ناهمگن $L(p, q)$ پوشانده شود.

نتیجه زیر را از دو قضیه بالا بدست می آوریم

نتیجه: اگر $g < u(p, q)$ ، آنگاه pq -فضای فرم غیر سه بعدی، یک فروری ایزومتريک مینیمال از درجه g بتوی یک کره را می پذیرد.

نتایج مستقیم قضایای ۱ و ۲: از قضایای ۱ و ۲ می توانیم نتایج زیر را مستقیماً داشته باشیم که در

واقع قضیه ۱ بیان می کند که به جز حالت های (۱) و (۲) هر فضای فرم کروی ناهمگن $\frac{S^3}{G}$ می تواند

بوسیله یک فضای لنز ناهمگن $L(p, q)$ که در آن $\gcd(p, q) = 1$ ، $q \not\equiv \pm 1 \pmod p$ پوشانده شود

حال فرض کنیم.

$g < u(p, q)$ وجود داشته باشد یک فروری ایزومتريک مینیمال از درجه g از یک pq -فضای فرم

$$\begin{array}{ccc} L(p, q) & & \text{ناهمگن } \frac{S^3}{G} \text{ بتوی یک کره } S^N \text{ آنگاه داریم} \\ \pi \downarrow & & \\ S^3/G & \xrightarrow{f} & S^N \end{array}$$

$f \in \pi$ یک فروبری ایزومتریک مینیمال از درجه g با $g < u(p, q)$ از $L(p, q)$ بتوی N است. اما این برای قضیه ۲ ممکن نیست.

در پی گیری این مطالب تابع $u(p, q)$ را تجزیه و تحلیل خواهیم کرد.

هدف نشان دادن این است که تابع $u(p, q)$ با افزایش P ، افزایش پیدا می کند. بنابراین محاسبه کوچکترین مقدار P نشان خواهد داد که

conjecture 1 (حدس 1): اگر $g < 28$ و P فرد باشد. آنگاه به ازای هر q غیر از pq -فضای فرمها یک فروبری ایزومتریک مینیمال از درجه g بتوی یک کره را می پذیرند.

اگر $g < 20$ و P زوج باشد و به ازای هر q غیر از pq -فضای فرمها یک فروبری ایزومتریک مینیمال بتوی یک کره را می پذیرد.

مثال: محاسبات نشان می دهند که $u(5, 2) = 28$ ، $u(8, 3) = 20$. بنابراین وجود ندارد یک فروبری ایزومتریک مینیمال از $L(5, 2)$ بتوی یک کره اگر $g < 28$ و از $L(8, 3)$ بتوی یک کره اگر $g < 20$ باشد. همچنین در این مقاله قضیه 2 را به شرط لازم و کافی برای وجود فروبری های ایزومتریک مینیمال تعمیم خواهیم داد.

conjecture 2 (حدس 2): یک فروبری ایزومتریک مینیمال از درجه g از یک pq -فضای فرم سه بعدی بتوی یک کره موجود است اگر و فقط اگر $g \geq u(p, q)$ و دستگاه خطی وابسته به شرط ایزومتري دارای یک جواب نامنفی باشد.

تبصره: محاسبات نشان می دهند که دستگاه خطی در درجه 20، 28 به ترتیب برای $L(8, 3)$ و $L(5, 2)$ دارای جواب هست ولی آنها نامنفی نیستند.